

iskolai egyben e tanfolyamnak 272 növendéke és hét rendkívüli hallgatója van. A szabadsági golt a llománybeli tisztképző tanfolyamnak 9 növendéke volt, a kik közül hatan tettek le sikeresen a vizsgálatot. E tanfolyam az 1890. XXIII. t. c. értelmében megszűnt. A felsőbb tiszti tanfolyamot 14 tiszt látogatta, a kik közül felsőbb kiképzésre alkalmasnak ítéltetett 7, különleges szolgálatokra alkalmazandónak 5, cspatszolgálatokra beosztandónak 2. E tanfolyam 5 legkitünőbb hallgatója a bécsi cs. és kir. hadi iskola hallgatására vezényeltetett. — A törzstiszti tanfolyamot 43 százados közül 32 végezte be. — Az egyévi önkéntesek tanfolyamában 116 önkéntes nyert kiképzést, — meg pedig jeles eredménnyel 5, megfelelő eredménnyel 103, meg nem felelő eredménnyel 3, betegség és egyéb okok miatt a vizsgálatnál meg nem jelent 5. Az 1890—91-iki iskolai évre 176 folyamodó közül 90 vétetett fel. A pályázók száma a múlt évben beérkezett 171 pályázóval szemben némi csökkenést mutat.

A közös hadsereg katonai nevelő- és képzőintézetében a magyar korona-országokbeli ifjak számára rendszerezett 120 magyar állami alapítványi helyre 111-en pályáztak, 28-al kevesebben mint a múlt évben. Ezek közül beletett a bécs-újhegyi katonai akadémiába 10, a bécsi műszaki katonai akadémiába 1, a fumei haditegenzereti akadémiába 2, a katonai főreáliskolába 2 és a katonai alreáliskolák mind a négy osztályába 11. A mostani iskolai év kezdetével a magyar alapítványi helyeken elhelyezett ifjak száma 127 és pedig az alreáliskolákban 53, a főreáliskolában 24, a bécs-újhegyi katonai akadémiában 38, a bécsi műszaki akadémiában 7 és a fumei haditegenzereti akadémiában 7. A két bécsi és a bécs-újhegyi akadémiákat végzett 13 magyar állami alapítványos növendék mint hadnagy lépett a közös hadseregbe.

Külföldi hírek. Az orosz trónörökösnek Bécsben időzése alkalmával bemutatta ural kodók gf. Tsaife osztrák és b. Orczy Béla magyar minisztert, kikkel az orosz trónörökös hosszabb ideig társalgott. — Milán a ex-király közelebb Parisba, onnan pedig Angliába utazik. — A rettegő császár. A rendőri intézkedéseket a csári palota környékén megszigorították. Ha a császár vasutára akar szállani, a közönséget kizárják a pályaudvarról és a kijáratokat katonaság őrzi. — Anglia védnököségét Zanzibar felett november hetedikén hirdették ki s kitűzték az angol lobogót a szokos fűlvöcsék közt. — Siocker, a berlini híres antisemita udvari lelkész, lemondott állásáról. — C a p r i v i n e m e t k a n c e l l á r M o n z á b a u t a z o t t, hogy Umberto olasz királynak személye-n nyujtsa át Vilmos császár sajátkezu levelet. — Erzsébet királyné jelenleg Flórencben tartózkodik.

Görgey Arthur felségfolyamodása.*)

Ferencz József császár 1850-ben körutat tett szerzetes birodalmában. Május derekán ért Karinthiába. Görgey Arthur, Magyarország volt diktatora, Klagenfurtba léven internálva, az első közt jelentkezett audenciára.

Az osztrák császár nem adott audienciát Görgey Arturnak. A kabinet-iroda főnöke Bach Sándor belügyminiszterhez utasítja, ki hosszabb ideig társalgott Görgeyvel.

Rákövetkező nap, hogy Bach Sándor fogadta az exdiktátort, Görgey az alábbi levelet intézte hozzá, melyben kérte, hogy leveléhez mellette felségfolyamodványát juttassa a monarcha kezéhez.

*) A „B-H-P”-ből.

Őszi hangulat

Érőltetem magamat. Szeretném még egy kisse visszaidézni a nyarat az ő sötétzöld buja tenyészetével, az ő erlő sugarával, az ő zsongó-bongó zajával és az élet lüktető erejével.

Ha még egyszer visszatérne, az a tűz, az az erő, az a virulat s beleragyogná fényét lelkembe.

Pedig már nem tér vissza. A leg ködös és nyirkos, a szel hideg, a föld sáros, az erdő sárga, a mező kopar és ijesztő csend, ijesztő nemesség mindenütt.

A kertek enyhén suttogó fái szomorúan zúgnak, ha a hideg őszi szel sárguló leveleikbe kap s a vadvirággal és zöld gyepvel szegélyezett utakra ontják alá hulló koronájukat.

A járókelő ember megritkul s a nyári lakok barátságos hivatogó képe elkomorul, a mint lassanként ajtó ablak bezárul s a csendesen füstölő kémények tüze elalszik.

Egykor milyen örömmel, milyen jól eső vágygyl sietünk az ébredő, az izmosodó természet ölere. Menyi gyönyörrel mentünk ki a rideg kőfalak világából az isten pompázó szabadjába — és most ismét visszatérünk.

Az egykor ifju természet őrég lett. Üdeségét der hervasztja el, lombos fűrtjeit elfújja a szel. Az őrég tagokban nem lüktet már az élet ereje s lassan-lassan diadalmaskodik rajta a könyörületlen ényeszet.

Elhagyjuk mi is. Unalmas zsémbes és rideg vén ember lett ő kelme. Jó volt, a mig enyhe fuvalma szel den suttogott, jó volt a mig vidámon tudott mosolygni, jó volt a mig virággal, lombbal és dallal kiséltetett, hanem hát ökelmevel sem bánunk másképen

Ugy e levelet, mint Görgey felségfolyamodványát, melyben elített bajtársai részére kér kegyelmet; nem különben második levelet, melyet néhány honvédtiszt szabadlábra helyezése után szinten Bach Sándor belügyminiszterhez intézett, mint olyanokat, melyek ez ideig a magyar közönség előtt teljesen ismeretlenek, közöljük minden megjegyzés nélkül, időszertint sorrendben: „Bach Sándor miniszter ur ő excellenciájához!

„Az ön bajtársai nem fognak csalatkozni, ha ő Felsege kegyelmét remélik.” Ezek valának az utolsó biztató szavak, melyekkel excellenciád engem tegnap előcsótani kegyeskedett.

Mily mélyen vésődött ez aggódo lelkembe, mily gyorsan felelevenedett a már már kialvó felben levő hit a megsértett hatalmaok engesztelődo érzülete iránt, arról szoljon excellenciádna az ide csatolt mellettek.

Gyenge kísérlet ő Felsege kegyelméért eszedni azoknak a javára, kik nincsenek abban a szerencsés helyzetben, hogy saját magukért tehessék.

De én nem ismerem azt a banót, mely ő Felsege sziveig legkönnyebben eljuthat: excellenciád előtt azonban ez nem lehet már ismeretlen.

Szavaim talán nagyon is merékek, talán czeél és szokás ellen való a mellettekben a sötét mult emlekeit idezmem fel.

Excellenciád bölcs belátása legjobban meg tudja itelni, hogy alkalmasak-e ezek szerencsétlen bajtársaimon segíteni, vagy pedig lépéssemek előttem ismeretlen hordereje nem épen ellenkező hatást idéz-e elő?

Es szolgájon melegségemre a mellettek legeslegálázatosabb kervényemnek követkevényei miatt aggódo nyugtalanságom, hogy ismeretve merészkedem excellenciádhoz azzal az alázatos kéréssel közeledni, hogy magasságod kegyeskedjek emberbaráti tekintettel eltelve megítelni, a mit ő Felsegének személyesen előadhatni nekem nem engedélyeztetett, hogy a legalázatosabban ide csatolt eredeti mellettek melto-e magasságod kegyes kövvetése által ő Felsege elé terjesztetni.

Klagenfurt, 1850. május 21.

Görgey Arthur.

A sajtóságos veletlen egy hozta magával, hogy a kervény dátuma összeesik Buda vára bevetelének elvordulójával.

A felségfolyamodvány ily hangzik:

„Felseg!

A midőn a mult évi augusztus hó 13 án ő Felsege az orosz császár csapatai előtt a fegyvert letettem, szerencsétlen bajtársaim kíméléséért s Magyarország melyen lesújtott népei részére kíméletet kértem, magamat a történetekért önkényesen aldoztul adva. Megvéstem a menekülest és szádekosan kerültem egy utóbb, mint a fegyverletelt előtt minden a saját megmentésemre szánított kijelentéseket vagy tetteket, mert legalább is bajtársaim sorsában akartam osztozni, ha kérelmem teljesítetlen hangzik el. Bajtársaim ugyanis nem követtek el semmit, a miért keményebb sorsot érdemeltek mint én.

A fegyverletelt egy haditanács határozta el, melyen én jelen sem voltam.*) Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

„Felseg! — a mit én jelen sem voltam.” Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

„Felseg! — a mit én jelen sem voltam.” Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

„Felseg! — a mit én jelen sem voltam.” Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

„Felseg! — a mit én jelen sem voltam.” Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

„Felseg! — a mit én jelen sem voltam.” Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

„Felseg! — a mit én jelen sem voltam.” Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

„Felseg! — a mit én jelen sem voltam.” Egyszerűen a vettem e határozat végrehajtását: és én megis kegyelmet nyertem, mig e haditanács egy része elevelével, a másik magyónával és szabadságával lakolt.

En voltam mindenkéltől, a kinek önálló működése, a had-szerencse által elősegítve, a Felseged nagy eszmejenek megvalósítását, az egységes és szabad Ausztriát illetőleg oly hosszasan es ellenségesen késleltette és megis

Felseged nekem méltóztatott megkegyelmezni, mig ellenben hajdani alantásaim, vakmerő kezem eszközei, aldoztul estek a haditanács engesztelhetlen szigorának.

Haztalan kutattam az álláspontot, a melyre helyezkedve az én sorsomat szerencsétlen bajtársaim vezetével összhangzásba lehetne hozni. Nem bírtam felfedezni és aldoztul vagyok dobva a gyótró gondolatnak, hogy Világos ténye, az ő, a magyar forradalom gyors és vérméltű befejezésével, egyedül nekem lesz érdemül felróva és az én amnesztitátóssommal megjutalmazva.

A mily mélyen sajt egyrészt ez a föltevés, oly erősen raguskodom hozzá, mert ez lett oszraja a reménynek, hogy az én hajdani s meg elő társaim Felsegednek kegyelmet nem sokáig fogják felalulni, ha szavaim nyilt visszhangra találak Felseged kebeleben.

A világsi megadás összes következményeivel együtt kivételten lett volna azoknak a nagylelkű közreműködésé nélkül, a kik fellet azóta Felseged haditörvénysekei részint halálos, részint a legmagasabb fogházbüntetéseket mondták ki.

A holtak békében nyugosznak, sem felelem, sem remény nem érinti őket.

De az élők meg remélnék! A megkegyelmezés, melyben én, az ő vezérük részeseitem, erre batorítja őket folyvást.

Ó ertak batorukodom kerő szavam felmeini, mely szerencsémeket a humanizmus szent érdekei igazolják s aggodalmamnak nyomasztó terbe kiment.

Kegyelmet ker éretők az az ember, a ki a maga részere soha sem remélhetett, soha sem kerhetett kegyelmet, a mikor egyttal szent kötelességek megtiltották neki, hogy az önkényesen nyujtott elutasítsa magától.

Kegyelmet azoknak, a kiket a halál nem fosztott meg attól, hogy ő Felsege megkegyelmezessen nekik.

Mindazoknak, kik hazajuk iránti szeretetből a magyszerűleg eszontó események közepette kötelességük utjáról elcsábítatva — részint későn lépnek a visszatérés becsületest utjára, részint nem lehettek arra ujra rea; és akiknek hűségés hazaszeretete arra enged következtetni, hogy háromszoros kamattal fogják leróni a közös haza iránti szent adósságokat, s igyekezni fognak begyógyítani a sebeke, melyeket ütöttek.

A Felseged kegyelmi íntésere megnyíló komor fogházak, melyek a kegyelem eme szavai által:

„Megbocsátani és feledni.” — a szomorú kötelességeik aól felszabadított „tisztázó bizottságok” ezrekeik adak vissza szabadságukat és tisztelretremelő állásukat a társadalomban, a közös hazának pedig nagy számu, itelighens hű polgárt, az államnak számos, képzett, kipróbált szolgát.

Hogy Felseged kegyelmével gyalázatos visszaélés történhetnék, annak ellentmond a magyar jellem minden vonása; szerencsétlen bajtársaim közt levő nem magyarok irányában is eltűnik minden aggály, ha önkénytes megadásukra emlékezünk.

Felseged egyetlen tollvonással milliók halásan alázatos szívet nyerne meg, — biztos mehely minden időben, — és milliórdok aggódo, habar hangtalan sóhaja hangzanak fel Ferencz Józsefhez, nagy lelkűhöz.

Görgey Arthur.

Kevéssele ezant (1850. június 12-én) negyven, hosszabb-rovidebb időre elített volt honvédtiszt kapott kegyelmet: jobbara a

„Bach Sándor belügyminiszter ur ő excellenciájához.

„Felsege legujabb kegyelmi tényének, mely mindazokat, kik mint quietált es k. tiszték a magyar forradalmi seregben szolgálatot vállaltak s ezért hadi törvénysekeleg ellet tettek, a szabadulásukat k szőnhetik, a szep jelentőségét azoknak a vizsgálató szavaknak, melyekkel excellenciád engem elbocátott, meglepően lapozni le. Azok szívei, kik család-juknak, barátainak, vissza vannak adva, halálzattal vannak eltele azokért a férfiakért, a kik a kegyelem tenvét a monarcha szívebe bitettek s ott hatalmas tényné erletek.

Neveiket nem említi a nyilvános hangulat; nekem azonban azt sugje valami, hogy nagyszamu bajtársaimnak megkegyelmezése excellenciád által a leghathatósabbban támogatott; es pedig nem csak a miatt a reménytelen közbejárás miatt, melyet én eleg merész voltam megkiserelni, hanem inkább daczára azoknak.

Mert éhsmerem, hogy mindaz, a mit én szóval es irasban bajtársaim érdekében hangsulyoztam, alkalmasabb volt az ingerlésre, mint az engesztelődesre. Hisz én tölem jött, az elő tanurol, a megcsafolhatatlan szemrehányás, hogy a magyar forradalom részvétölő részere a büntető igazságszolgáltatás nem egyelő merettek lön kimerve.

Az első felületes pillantásra ez az egyenlenség — hagyjuk békében a holtakat — elenyeszik, mer: én is a kvietált es k. tiszték kategóriájába tartozom. A ki azonban a katonai korlátolt politikai látókört s másrészt a történelemben meglehetősen egyedül álló 1848-ki nyarat nem tekinté jól at, alig tartózkodhatik attól az aggodalomtól, hogy a büntetés egyenlőtlenesége es elengedése a quietált tiszték megkegyelmezése által, a megélt tényleges esekkel szemben csak szélesebb alapot nyert.

A monarcha, kinek akarata a hadseregbe néve törvény, 1848 nyarat két évnyest megbenítő s daczara ennek mégis törvényes vegrehajtó hatalom által képviselve; a szep két különfele eskü által nyilvánosaa desavualva, egyik által azonban titokban támogatva: ezen kívül még egy harmadik nemzeti katonai hatalom is tamadt, es iszonyu mohósággal dobta kezdetben a polgarhaboru uszket del felől a monarchia szívebe.

Ezen általános zavarodás közepette csak keveseknek sikerült kitálatni, hogy a két törvényes vegrehajtó hatalom közül a monarchia melyik mellett fog nyilatkozni, egy, vagy a másikat desavualja; mert a proklamációk, melyek hivatala voltak nemely egyedül álló csapattesteket, melyekhez egyenesen érkeztek, a monarcha akaráról felvilágosítani: a többiekhez vagy épen nem, vagy csak későn érkeztek, s azonfelül csüggesztő modorban lönök közölve. A Magyarország-ra rendelt katonaság első lépése a Bécsben már tenyleg kasszált magyar vegrehajtó hatalom iránt, tehát a legutóbbi zászló-eskü erkölcsi behatása alatt engedelmességnél történt, a rendszeres katonai hatalom megszilárdítására.

A már megkegyelmezett quietált tiszték nem álltak ezen befolyás alatt. Ok önkénytes elhatározással szegtek meg a lemondási reverzalisan adott ígertüket, hogy sohasem fognak fegyvert ő Felsege, az ausztriai császár csapatai ellen. Ez utóbbiakak megkegyelme-

„Bach Sándor belügyminiszter ur ő excellenciájához.

„Felsege legujabb kegyelmi tényének, mely mindazokat, kik mint quietált es k. tiszték a magyar forradalmi seregben szolgálatot vállaltak s ezért hadi törvénysekeleg ellet tettek, a szabadulásukat k szőnhetik, a szep jelentőségét azoknak a vizsgálató szavaknak, melyekkel excellenciád engem elbocátott, meglepően lapozni le. Azok szívei, kik család-juknak, barátainak, vissza vannak adva, halálzattal vannak eltele azokért a férfiakért, a kik a kegyelem tenvét a monarcha szívebe bitettek s ott hatalmas tényné erletek.

Neveiket nem említi a nyilvános hangulat; nekem azonban azt sugje valami, hogy nagyszamu bajtársaimnak megkegyelmezése excellenciád által a leghathatósabbban támogatott; es pedig nem csak a miatt a reménytelen közbejárás miatt, melyet én eleg merész voltam megkiserelni, hanem inkább daczára azoknak.

Mert éhsmerem, hogy mindaz, a mit én szóval es irasban bajtársaim érdekében hangsulyoztam, alkalmasabb volt az ingerlésre, mint az engesztelődesre. Hisz én tölem jött, az elő tanurol, a megcsafolhatatlan szemrehányás, hogy a magyar forradalom részvétölő részere a büntető igazságszolgáltatás nem egyelő merettek lön kimerve.

Az első felületes pillantásra ez az egyenlenség — hagyjuk békében a holtakat — elenyeszik, mer: én is a kvietált es k. tiszték kategóriájába tartozom. A ki azonban a katonai korlátolt politikai látókört s másrészt a történelemben meglehetősen egyedül álló 1848-ki nyarat nem tekinté jól at, alig tartózkodhatik attól az aggodalomtól, hogy a büntetés egyenlőtlenesége es elengedése a quietált tiszték megkegyelmezése által, a megélt tényleges esekkel szemben csak szélesebb alapot nyert.

A monarcha, kinek akarata a hadseregbe néve törvény, 1848 nyarat két évnyest megbenítő s daczara ennek mégis törvényes vegrehajtó hatalom által képviselve; a szep két különfele eskü által nyilvánosaa desavualva, egyik által azonban titokban támogatva: ezen kívül még egy harmadik nemzeti katonai hatalom is tamadt, es iszonyu mohósággal dobta kezdetben a polgarhaboru uszket del felől a monarchia szívebe.

Ezen általános zavarodás közepette csak keveseknek sikerült kitálatni, hogy a két törvényes vegrehajtó hatalom közül a monarchia melyik mellett fog nyilatkozni, egy, vagy a másikat desavualja; mert a proklamációk, melyek hivatala voltak nemely egyedül álló csapattesteket, melyekhez egyenesen érkeztek, a monarcha akaráról felvilágosítani: a többiekhez vagy épen nem, vagy csak későn érkeztek, s azonfelül csüggesztő modorban lönök közölve. A Magyarország-ra rendelt katonaság első lépése a Bécsben már tenyleg kasszált magyar vegrehajtó hatalom iránt, tehát a legutóbbi zászló-eskü erkölcsi behatása alatt engedelmességnél történt, a rendszeres katonai hatalom megszilárdítására.

A már megkegyelmezett quietált tiszték nem álltak ezen befolyás alatt. Ok önkénytes elhatározással szegtek meg a lemondási reverzalisan adott ígertüket, hogy sohasem fognak fegyvert ő Felsege, az ausztriai császár csapatai ellen. Ez utóbbiakak megkegyelme-

„Bach Sándor belügyminiszter ur ő excellenciájához.

„Felsege legujabb kegyelmi tényének, mely mindazokat, kik mint quietált es k. tiszték a magyar forradalmi seregben szolgálatot vállaltak s ezért hadi törvénysekeleg ellet tettek, a szabadulásukat k szőnhetik, a szep jelentőségét azoknak a vizsgálató szavaknak, melyekkel excellenciád engem elbocátott, meglepően lapozni le. Azok szívei, kik család-juknak, barátainak, vissza vannak adva, halálzattal vannak eltele azokért a férfiakért, a kik a kegyelem tenvét a monarcha szívebe bitettek s ott hatalmas tényné erletek.

Neveiket nem említi a nyilvános hangulat; nekem azonban azt sugje valami, hogy nagyszamu bajtársaimnak megkegyelmezése excellenciád által a leghathatósabbban támogatott; es pedig nem csak a miatt a reménytelen közbejárás miatt, melyet én eleg merész voltam megkiserelni, hanem inkább daczára azoknak.

Mert éhsmerem, hogy mindaz, a mit én szóval es irasban bajtársaim érdekében hangsulyoztam, alkalmasabb volt az ingerlésre, mint az engesztelődesre. Hisz én tölem jött, az elő tanurol, a megcsafolhatatlan szemrehányás, hogy a magyar forradalom részvétölő részere a büntető igazságszolgáltatás nem egyelő merettek lön kimerve.

Az első felületes pillantásra ez az egyenlenség — hagyjuk békében a holtakat — elenyeszik, mer: én is a kvietált es k. tiszték kategóriájába tartozom. A ki azonban a katonai korlátolt politikai látókört s másrészt a történelemben meglehetősen egyedül álló 1848-ki nyarat nem tekinté jól at, alig tartózkodhatik attól az aggodalomtól, hogy a büntetés egyenlőtlenesége es elengedése a quietált tiszték megkegyelmezése által, a megélt tényleges esekkel szemben csak szélesebb alapot nyert.

A monarcha, kinek akarata a hadseregbe néve törvény, 1848 nyarat két évnyest megbenítő s daczara ennek mégis törvényes vegrehajtó hatalom által képviselve; a szep két különfele eskü által nyilvánosaa desavualva, egyik által azonban titokban támogatva: ezen kívül még egy harmadik nemzeti katonai hatalom is tamadt, es iszonyu mohósággal dobta kezdetben a polgarhaboru uszket del felől a monarchia szívebe.

Ezen általános zavarodás közepette csak keveseknek sikerült kitálatni, hogy a két törvényes vegrehajtó hatalom közül a monarchia melyik mellett fog nyilatkozni, egy, vagy a másikat desavualja; mert a proklamációk, melyek hivatala voltak nemely egyedül álló csapattesteket, melyekhez egyenesen érkeztek, a monarcha akaráról felvilágosítani: a többiekhez vagy épen nem, vagy csak későn érkeztek, s azonfelül csüggesztő modorban lönök közölve. A Magyarország-ra rendelt katonaság első lépése a Bécsben már tenyleg kasszált magyar vegrehajtó hatalom iránt, tehát a legutóbbi zászló-eskü erkölcsi behatása alatt engedelmességnél történt, a rendszeres katonai hatalom megszilárdítására.

A már megkegyelmezett quietált tiszték nem álltak ezen befolyás alatt. Ok önkénytes elhatározással szegtek meg a lemondási reverzalisan adott ígertüket, hogy sohasem fognak fegyvert ő Felsege, az ausztriai császár csapatai ellen. Ez utóbbiakak megkegyelme-

„Bach Sándor belügyminiszter ur ő excellenciájához.

„Felsege legujabb kegyelmi tényének, mely mindazokat, kik mint quietált es k. tiszték a magyar forradalmi seregben szolgálatot vállaltak s ezért hadi törvénysekeleg ellet tettek, a szabadulásukat k szőnhetik, a szep jelentőségét azoknak a vizsgálató szavaknak, melyekkel excellenciád engem elbocátott, meglepően lapozni le. Azok szívei, kik család-juknak, barátainak, vissza vannak adva, halálzattal vannak eltele azokért a férfiakért, a kik a kegyelem tenvét a monarcha szívebe bitettek s ott hatalmas tényné erletek.

Neveiket nem említi a nyilvános hangulat; nekem azonban azt sugje valami, hogy nagyszamu bajtársaimnak megkegyelmezése excellenciád által a leghathatósabbban támogatott; es pedig nem csak a miatt a reménytelen közbejárás miatt, melyet én eleg merész voltam megkiserelni, hanem inkább daczára azoknak.

Mert éhsmerem, hogy mindaz, a mit én szóval es irasban bajtársaim érdekében hangsulyoztam, alkalmasabb volt az ingerlésre, mint az engesztelődesre. Hisz én tölem jött, az elő tanurol, a megcsafolhatatlan szemrehányás, hogy a magyar forradalom részvétölő részere a büntető igazságszolgáltatás nem egyelő merettek lön kimerve.

Az első felületes pillantásra ez az egyenlenség — hagyjuk békében a holtakat — elenyeszik, mer: én is a kvietált es k. tiszték kategóriájába tartozom. A ki azonban a katonai korlátolt politikai látókört s másrészt a történelemben meglehetősen egyedül álló 1848-ki nyarat nem tekinté jól at, alig tartózkodhatik attól az aggodalomtól, hogy a büntetés egyenlőtlenesége es elengedése a quietált tiszték megkegyelmezése által, a megélt tényleges esekkel szemben csak szélesebb alapot nyert.

A monarcha, kinek akarata a hadseregbe néve törvény, 1848 nyarat két évnyest megbenítő s daczara ennek mégis törvényes vegrehajtó hatalom által képviselve; a szep két különfele eskü által nyilvánosaa desavualva, egyik által azonban titokban támogatva: ezen kívül még egy harmadik nemzeti katonai hatalom is tamadt, es iszonyu mohósággal dobta kezdetben a polgarhaboru uszket del felől a monarchia szívebe.

Ezen általános zavarodás közepette csak keveseknek sikerült kitálatni, hogy a két törvényes vegrehajtó hatalom közül a monarchia melyik mellett fog nyilatkozni, egy, vagy a másikat desavualja; mert a proklamációk, melyek hivatala voltak nemely egyedül álló csapattesteket, melyekhez egyenesen érkeztek, a monarcha akaráról felvilágosítani: a többiekhez vagy épen nem, vagy csak későn érkeztek, s azonfelül csüggesztő modorban lönök közölve. A Magyarország-ra rendelt katonaság első lépése a Bécsben már tenyleg kasszált magyar vegrehajtó hatalom iránt, tehát a legutóbbi zászló-eskü erkölcsi behatása alatt engedelmességnél történt, a rendszeres katonai hatalom megszilárdítására.

A már megkegyelmezett quietált tiszték nem álltak ezen befolyás alatt. Ok önkénytes elhatározással szegtek meg a lemondási reverzalisan adott ígertüket, hogy sohasem fognak fegyvert ő Felsege, az ausztriai császár csapatai ellen. Ez utóbbiakak megkegyelme-

„Bach Sándor belügyminiszter ur ő excellenciájához.

„Felsege legujabb kegyelmi tényének, mely mindazokat, kik mint quietált es k. tiszték a magyar forradalmi seregben szolgálatot vállaltak s ezért hadi törvénysekeleg ellet tettek, a szabadulásukat k szőnhetik, a szep jelentőségét azoknak a vizsgálató szavaknak, melyekkel excellenciád engem elbocátott, meglepően lapozni le. Azok szívei, kik család-juknak, barátainak, vissza vannak adva, halálzattal vannak eltele azokért a férfiakért, a kik a kegyelem tenvét a monarcha szívebe bitettek s ott hatalmas tényné erletek.

Neveiket nem említi a nyilvános hangulat; nekem azonban azt sugje valami, hogy nagyszamu bajtársaimnak megkegyelmezése excellenciád által a leghathatósabbban támogatott; es pedig nem csak a miatt a reménytelen közbejárás miatt, melyet én eleg merész voltam megkiserelni, hanem inkább daczára azoknak.

Mert éhsmerem, hogy mindaz, a mit én szóval es irasban bajtársaim érdekében hangsulyoztam, alkalmasabb volt az ingerlésre, mint az engesztelődesre. Hisz én tölem jött, az elő tanurol, a megcsafolhatatlan szemrehányás, hogy a magyar forradalom részvétölő részere a büntető igazságszolgáltatás nem egyelő merettek lön kimerve.

Az első felületes pillantásra ez az egyenlenség — hagyjuk békében a holtakat — elenyeszik, mer: én is a kvietált es k. tiszték kategóriájába tartozom. A ki azonban a katonai korlátolt politikai látókört s másrészt a történelemben meglehetősen egyedül álló 1848-ki nyarat nem tekinté jól at, alig tartózkodhatik attól az aggodalomtól, hogy a büntetés egyenlőtlenesége es elengedése a quietált tiszték megkegyelmezése által, a megélt tényleges esekkel szemben csak szélesebb alapot nyert.

A monarcha, kinek akarata a hadseregbe néve törvény, 1848 nyarat két évnyest megbenítő s daczara ennek mégis törvényes vegrehajtó hatalom által képviselve; a szep két különfele eskü által nyilvánosaa desavualva, egyik által azonban titokban támogatva: ezen kívül még egy harmadik nemzeti katonai hatalom is tamadt, es iszonyu mohósággal dobta kezdetben a polgarhaboru uszket del felől a monarchia szívebe.

Ezen általános zavarodás közepette csak keveseknek sikerült kitálatni, hogy a két törvényes vegrehajtó hatalom közül a monarchia melyik mellett fog nyilatkozni, egy, vagy a másikat desavualja; mert a proklamációk, melyek hivatala voltak nemely egyedül álló csapattesteket, melyekhez egyenesen érkeztek, a monarcha akaráról felvilágosítani: a többiekhez vagy épen nem, vagy csak későn érkeztek, s azonfelül csüggesztő modorban lönök közölve. A Magyarország-ra rendelt katonaság első lépése a Bécsben már tenyleg kasszált magyar vegrehajtó hatalom iránt, tehát a legutóbbi zászló-eskü erkölcsi behatása alatt engedelmességnél történt, a rendszeres katonai hatalom megszilárdítására.

A már megkegyelmezett quietált tiszték nem álltak ezen befolyás alatt. Ok önkénytes elhatározással szegtek meg a lemondási reverzalisan adott ígertüket, hogy sohasem fognak fegyvert ő Felsege, az ausztriai császár csapatai ellen. Ez utóbbiakak megkegyelme-

„Bach Sándor belügyminiszter ur ő excellenciájához.

„Felsege legujabb kegyelmi tényének, mely mindazokat, kik mint quietált es k. tiszték a magyar forradalmi seregben szolgálatot vállaltak s ezért hadi törvénysekeleg ellet tettek, a szabadulásukat k szőnhetik, a szep jelentőségét azoknak a vizsgálató szavaknak, melyekkel excellenciád engem elbocátott, meglepően lapozni le. Azok szívei, kik család-juknak, barátainak, vissza vannak adva, halálzattal vannak eltele azokért a férfiakért, a kik a kegyelem tenvét a monarcha szívebe bitettek s ott hatalmas tényné erletek.

Neveiket nem említi a nyilvános hangulat; nekem azonban azt sugje valami, hogy nagyszamu bajtársaimnak megkegyelmezése excellenciád által a leghathatósabbban támogatott; es pedig nem csak a miatt a reménytelen közbejárás miatt, melyet én eleg merész voltam megkiserelni, hanem inkább daczára azoknak.

Mert éhsmerem, hogy mindaz, a mit én szóval es irasban bajtársaim érdekében hangsulyoztam, alkalmasabb volt az ingerlésre, mint az engesztelődesre. Hisz én tölem jött, az elő tanurol, a megcsafolhatatlan szemrehányás, hogy a magyar forradalom részvétölő részere a büntető igazságszolgáltatás nem egyelő merettek lön kimerve.

Az első felületes pillantásra ez az egyenlenség — hagyjuk békében a holtakat — elenyeszik, mer: én is a kvietált es k. tiszték kategóriájába tartozom. A ki azonban a katonai korlátolt politikai látókört s másrészt a történelemben meglehetősen egyedül álló 1848-ki nyarat nem tekinté jól at, alig tartózkodhatik attól az aggodalomtól, hogy a büntetés egyenlőtlenesége es elengedése a quietált tiszték megkegyelmezése által, a megélt tényleges esekkel szemben csak szélesebb alapot nyert.

A monarcha, kinek akarata a hadseregbe néve törvény, 1848 nyarat két évnyest megbenítő s daczara ennek mégis törvényes vegrehajtó hatalom által képviselve; a szep két különfele eskü által nyilvánosaa desavualva, egyik által azonban titokban támogatva: ezen kívül még egy harmadik nemzeti katonai hatalom is tamadt, es iszonyu mohósággal dobta kezdetben a polgarhaboru uszket del felől a monarchia szívebe.

Ezen általános zavarodás közepette csak keveseknek sikerült kitálatni, hogy a két törvényes vegrehajtó hatalom közül a monarchia melyik mellett fog nyilatkozni, egy, vagy a másikat desavualja; mert a proklamációk, melyek hivatala voltak nemely egyedül álló csapattesteket, melyekhez egyenesen érkeztek, a monarcha akaráról felvilágosítani: a többiekhez vagy épen nem, vagy csak későn érkeztek, s azonfelül csüggesztő modorban lönök közölve. A Magyarország-ra rendelt katonaság első lépése a Bécsben már tenyleg kasszált magyar vegrehajtó hatalom iránt, tehát a legutóbbi zászló-eskü erkölcsi behatása alatt engedelmességnél történt, a rendszeres katonai hatalom megszilárdítására.

A már megkegyelmezett quietált tiszték nem álltak ezen befolyás alatt. Ok önkénytes elhatározással szegtek meg a lemondási reverzalisan adott ígertüket, hogy sohasem fognak fegyvert ő Felsege, az ausztriai császár csapatai ellen. Ez utóbbiakak megkegyelme-

„Bach Sándor belügyminiszter ur ő excellenciájához.

„Felsege legujabb kegyelmi tényének, mely mindazokat, kik mint quietált es k. tiszték a magyar forradalmi seregben szolgálatot vállaltak s ezért hadi törvénysekeleg ellet tettek, a szabadulásukat k szőnhetik, a szep jelentőségét azoknak a vizsgálató szavaknak, melyekkel excellenciád engem elbocátott, meglepően lapozni le. Azok szívei, kik család-juknak, barátainak, vissza vannak adva, halálzattal vannak eltele azokért a férfiakért, a kik a kegyelem tenvét a monarcha szívebe bitettek s ott hatalmas tényné erletek.

Neveiket nem említi a nyilvános hangulat; nekem azonban azt sugje valami, hogy nagyszamu bajtársaimnak megkegyelmezése excellenciád által a leghathatósabbban támogatott; es pedig nem csak a miatt a reménytelen közbejárás miatt, melyet én eleg merész voltam megkiserelni, hanem inkább daczára azoknak.

Mert éhsmerem, hogy mindaz, a mit én szóval es irasban bajtársaim érdekében hangsulyoztam, alkalmasabb volt az ingerlésre, mint az engesztelődesre. Hisz én tölem jött, az elő tanurol, a megcsafolhatatlan szemrehányás, hogy a magyar forradalom részvétölő részere a büntető igazságszolgáltatás nem egyelő merettek lön kimerve.

Az első felületes pillantásra ez az egyenlenség — hagyjuk b

zése által a tényleges tisztéknek még folyamatosan levő titkélési oly szigorúak tünnek fel, hogy nemcsak könnyen elfelejtjük, mikép ezek is már kegyelem útján enyhítették, hanem azonkival a tömegnek természetes részvetet vértanu kultuszá fejleszti a megbűntetettek iránt, s nevezetesen Ausztria részére sajátos következményekké fokozhatná.

Mely hálaerzetnek szerény kifejezése, melyet szavaimba önteni óhajtottam, a megzart börtönöknek folyton szemmel tartása által lassankint majdnem követelő okadatolt szószólása változott át; midőn ezt észreveszem, felebredbennem a kétség, hogy nem-e inkább kárt okozott ott, a hol használni akartam. E kétség bajtársaimnak érdekében örökre elnemithatna, ha nem gyöngíténé a meggyőződés, hogy excellenziád az engedékenységgel ellenállhatatlan hatását az emberi szívre egész nagyságában felismeri s nem törődve az ellentmondó pártnézetekkel, a békéltetés művét oly biztos eredménnyel viszi véghez, a milyennel már oly szépen megkezdette.

Klagenfurt, 1850. június 30.

Görgy Arthur.

HELYI HIREK.

*** A közigazgatási reform vázlatát is** merteti a N. Fr. Pr. budapesti levelezője. Adjuk belőle a következőket: A szervezet egyik lényeges mozzanata, hogy a politikai közigazgatás organikus összefüggésben lesz az igazságszolgáltatással, pénzügyi, kereskedelmi stb. hatóságok igazgatásával s ez organumok főnöke megyei szinten lesz. Az ő dolga a területi felügyelet és ellenőrzés a közigazgatás minden ágában. Ő maga megszűnik felelősség nélkül való méltóság lenni: alá lesz rendelve a szolgálati rendszabályzatnak, mint a megye első tisztviselője. A szorosabban vett politikai közigazgatás elen az alispán által s járások, községek tisztviselői neki rendeltetnek alá. A fegyelmi jogot a szolgálati rendtartás alapján legfőbb fokú a kormány gyakorolja. Az összes tisztviselők kvalifikációhoz kötött kivételével alá esnek. A municipiumok elvesztik a választási jogot, de e helyett önkormányzati jogok s befolyásuk a helyi ügyek eldöntésére szélesebb alapokra helyeztetnek át, a mennyiben a kormány jóváhagyása a közigazgatási határozatokhoz csupán fontos államérdekek megővése céljából fog fenntartatni, míg most minden helyi ügy végig megy a központi hatalmak összes fokozatain. A közigazgatási bizottságok szinten újja szerveztetnek s a választott tagok száma megszorítottatik, hogy az önkormányzat ott is fokozottabban ervenyesüljön s a közigazgatási bíráskodásra mentül függetlenebb organumot bírjunk bennük. Felelősségi foka ez organumoknak a Budapesten felállítandó legfőbb közigazgatási bíróság lesz, mely egyenrangúnak tervezetik a kuniával s tagjai a bírói függetlenség minden attributumával ruháztatnak fel. Az önkormányzat persze a községekben is biztosítva lesz (?) sőt a kormány ezek s a megyei közgyűlés közt közepe fokú külön járási önkormányzatot is szándékozik szervezni járási tanács felállításával.

szerteti s nem akarják neki adni a rang miatt, pedig az ő Boriskájuk s batran lehet orvosné, midán az is szereti őt. Elleiben az igazi báróhölgy azért nem menet férjhez kedveséhez, mert nincs törvényes neve, s ő ezt tudva, nem bírna sirjában nyugodni.

Ezt elmondva, végképpen kimerült s a bárók alig tavoztak, meghalt, megszabadult attól a gondtól, mely őt rá is úgy nehezít, mint az öreg javas asszonyra ott az erdőben.

A bárókat nagyon megrázta ez az eset. Alénét a parancsot nem ismerő büszke leányt, ki gyermekora óta közelebb nevelkedett, szerette, s most egyszerre elszakadt az szivétől s az ő valódi gyermeke a világban hanyódott. Tanu nem volt ugyan s az a gondolat is gyötörte, hogy a haldokló nem éppen most akarja-e becsümpeszni a már felüött idegen gyermeket s akkor most kellene megvalni igazi lányától Majd bele örült, nem maradt más hátra, mint mind a két lányt gyermekeül fogadni, valamelyik aztan megis csak az övé. De most már zavartalanul egyiket sem tudja szeretni.

És megis csak szegény a báró czimeren, nem, ezt nem szabad a világnak megtudni. Maradjon Alene itthon s ide hozzak és törvényesítik a másikat is. Vegre ez is a báró gyermeke.

Tagadhatlan, rendkívül hasonlít hozzá. Fajt neki az is, hogy férjében csalódott. S e szenvedesteljes orak közöen jött a hír, hogy Alene megcsodott az orvossá.

A mily leverő volt most e hír, másfelől meggyugyogó, ha a haldokló vallomása igaz.

De most már intézkedni kell a másik lány ügyében.

De ez korántsem volt oly könnyű, mint gondolták.

Maga az öreg báró kocszott át Muzsajhoz.

(Folyt. kor.)

*** Őszi napsugár** A mostani esős, komor időben ujdonság szamba megy, hogy tegnap kiderült az ég s szép őszi nappányben gyönyörködhettünk, de az éjjel már ismét hullott az őszi eső, ma d e azonban újra kiderült az ég Időjárásunk olyan szeszélyes, akár csak az április. A kellemetlen időjárás számos megbetegedéseket okoz s a halál-esetek is gyakoriabbak, mint más hónapokban.

*** Egyházi közgyűlés.** A debreczeni ref. egyház presbyteriuma tegnapi közgyűlésében folytatta a lelkeszi körök felállítására vonatkozó javaslat tárgyalását. A közgyűlés gyeren volt lefolytatva. A tárgyalást a javaslat második fejezeténél, a presbyteri közgyűlés megalkotásáról szóló résznel kezdtek. A presbyteri közgyűlés tagjai lesznek: az egyházi törvény rendelkezése szerint választott főgondnok; a lelkeszi körök egyházi és világi elnökei; a lelkeszi körök összes presbyterei. A presbyteri közgyűlés kettős elnökséget alkotják, az egyház szolgálatában hivatalára legidősebb lelkeszi és a főgondnok. A második fejezet többi pontjai a presbyteri közgyűlés teendőit szabják meg. A presbyterek mindazon károsodásért, mely a presbyteri közgyűlés tette, vagy mulasztása által okozatik, kárpótlással tartoznak. E kárpótlásra azonban nem kötelezve azok, kik a határozat-hozatáiban részt nem vettek, vagy azt elleneztek. Az elnökség legalább minden evnegyedben egyszer, vagy ha a szükség kívánja, többször is összehívja a presbyteri közgyűlést. A rendes lelkeszelnököt akadályoztatása esetén az egyház szolgálatában idősebb lelkeszi, a főgondnokot pedig a gazdasági szakbizottság elnöke helyettesíti. Rendes vagy helyettes lelkesz-elnök jelenléte nélkül presbyteri közgyűlés nem tartható. A presbyteri közgyűlés tanácskozási ügyrendjét maga alkotja, szakbizottságait megalkotja és azoknak jogait és kötelességeit megállapítja.

A javaslat harmadik fejezete az egyház z m e g y e r ő l szol. Balogh Ferencz azon nevezetben van, hogy midán a javaslat célja az egyház felvirágzása, a tervbe vett újításokat csak az élet próbálhatja ki; az az egyház felvirágzása azonban nem függ össze azon kérdéssel, hogy a jelen pillanatban megszakították a viszonyt az egyházmegyével. Az önálló egyházmegyevé való alakulás eszméjét helyeshi ugyan, de kivétel jelenleg nem tartja czél szerűnek. Az egyházmegye a debr. egyház fejlődését különben soha sem gátolta. Míg a lelkeszi körök felosztására vonatkozó reformot keresztil nem vesszük, addig e fejezetet levetetni javasolja a napirendről. A reformokat csak fokozatosan szabad megvalósítanunk, mert az egyházmegyevé való alakulás a debr. ev. ref. egyház kormányását nagyon complicálta tenne. Beke Mihály szerint nincs helye a Balogh F. indítványának, mert midőn a javaslat általánosságban elfogadattatott, akkor az önálló egyházmegyevé való alakulás eszméje is elfogadattatott. Kovács József nevezte szerint a lelkeszi körök az önálló egyházmegyével egyelőre össze nem egyeztethetők. Cs a n a k József mivel ezen ügy bővebb megfontolást igényel s az idő is nagyon előre haladt, a tárgyalás elhalasztását kéri. Kiss Albert és Somogyi Pál kifejtik, hogy az önálló egyházmegyevé való alakulás igen régi törekvése a debr. ev. ref. egyháznak s hogy az egyházmegyevé való folytonos suriódások elkerültesenek, e kérdés a lelkeszi körök kérdésével együtt kell megoldani. Azt azonoan ők nem ellenzik, ha a tárgyalás a legközelebbi presbyteri közgyűlésre elhalasztatik. Fél egy orakor az elnökség be is zárta a közgyűlést.

*** Mennyibe kerülnek az európai parlamentek?** Az európai parlamentek közt legközelebb kerül a francia képviselőház. A két kamara költsége kitétt 1888-ban összesen 10.145,082 frankot. Utána következik a spanyol képviselőház 2.229,209 frankkal, az olasz 2.150,000 frankkal, az osztrák 1.810,027 frankkal, az angol 1.297,000 frankkal, a belga 900,129 frankkal és a portugál 752,00 frankkal. A legkisebb budgetje van a nemet parlamentnek, a melynek evi szükséglete nem haladja meg a 479,087 frankot. Hogy mennyibe kerül a magyar parlament, azt legjobban tudják hazánk aduizetó polgárai.

*** A tornaegylet** önálló szakosztálya f. hó 8-án, azaz szombaton este igen kedélyes társas-vacsorát rendezett a „Bika”-szálloda földszinti éttermében. A társas vacsorán miat egy 50 en voltak jelen, az ifjuság részéről az előtornászok jelentek meg. A pohár-köszöntők csakhamar megereedtek. Az első pohárköszöntőt Nagy Ferencz egyleti elnök mondta az egyület diszelnokéért, gf. Dégenfeld Józsefért. — M á r t o n Imre azon ohajának adván kifejezett, hogy az egylet minél előbb érje el az önállóságot, az önállóságra való törekvés képviselőjeért, Nagy Ferencz elnökért emelt poharat. Dr. O r b á n József egyleti titkár az egyület köztsztelebbe álló alelnökét, Bekenyi Pétert elette. Ö r v é n y i Vilmos felemeltvén, hogy 40 éve áll a főiskola szolgálatában s 22 éve szolgálja a tornaegyletet, az előtornászokért emelt poharat, a kik hosszú működése alatt mindig a legnagyobb buzogsággal voltak segítségére. J a n o s s y Zoltán Orvényi Vilmos művezetőt, M á r t o n Imre Gyürky Sándort, a legbuzgóbb taggyűjtőt, azután Dr. O r b á n József egyleti titkár, végül M e d g y a s z a y Miklós humoros pohárköszöntőben Márton Imret elette. A társaság tagjai a legvidámabb hangulatban mulattak, a R á c z Károly zenekarának szebbnél-szebb nótái mellett, s csak éjfeltájban oszoltak szét.

*** Színház.** Szombaton a „Párisi élet”-et ismételték negyedszer, szép számú közönség előtt. Tegnapi „Kintornás család” régi jó népszimű került színré. A színház megtelt, különösen vasárnapi közönséggel. A darab szépen gördült, mi Andorffy rendező tehetséget dicséri. Cs e r v á r i Ilona (Juczi-ka), J á s z i n é (Bimbóne), P a l o t a i P i r o s k a (Mari), hatással játszottak. A férfi szereplők közül B a l a s s a (kintornás), Cs i j k i (bakter), H e g y e s i (Samu), H a d a i (Bimbó Laci) bőven kapták a tapsot. Jók voltak még K a r a c s, P a l o t a i, S z e n t e s és N é m e t h i mint kocsiok s a „megálljék kend hó” című dalukat, különösen a karzati közönség hatalmasan meg kacagta és meg is ismételtette. A „S z e g é n y J o n a t h á n” előadása iránt az egész városba nagy az érdeklődés. A próbák szorgalmasan folynak, úgy hogy az előadás nemcsak külső fényben, de játék és ének tekintetéből is minden várakozást fölü fog mulni.

*** Ertesítés és kérelem.** Százados szokás szerint f. évi november 12-én, azaz szerdán és a következő napokon, a főiskolait a p i n t é z e t e s z e g é n y t a n u l ó k s e g é l y e z e s e végett, meg fognak e n e m e s város polgárai házaikant kerestetni a j ö t é t e m é n y e s t a n u l ó k a l t a l s z e m é l y e s e n ; a m i d ű n e z t k ö z t u d o m á r a h o z o m , e g y z s e r s m i n d e z ügyet e n e m e s város polgárainak eddig t a p s z a l t a r t o l o j ö u n d u l a t á b a és á l d o z a t k e z s e g e b e a j á n l o m . D e b r e c z e n , 1 8 9 0 n o v . 1 0 - é n . K i v á l o t t i s z t e l e t t e l D r . K a r s a I s t v á n , a k o l l e g i u m e z é v i i g a z g a t ó t a n á r a .

*** Dalestély.** Meghívó. A debreczeni „Kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre” által november hó 16-án, vasárnap a „Margit”-fürdő dísztermében Rácz Károly zenekara közreműködése mellett tartandó zártkörű d a l e s t é l y r e . — M ű s o r . 1. „Nemzeti zászló” Rácz Károly zenekara kísérete mellett, H u b e r t ö l . 2. N é p d a l „Csak titokban” H u b e r t ö l . 3. „Honf bucsuja” H e i m t ö l . 4. N é p d a l „Cse-rebogár” H u b e r t ö l . 5. N é p d a l „A toronyban” Roth E.-től. Kezdeté 8 órakor. Belepti-díj személyenként 50 kr. A helyívasut e j f e l u t á n 2 ó r a k o r a k ö z ö n s é g r e n d e l k e z e s e r e i l l . A z e l n ö k s é g . A m e g h í v ó k k i v á n a t r a e l ő m u t a t a n d ó k .

*** Arverésen.** Dobra ütötték a fiatal házaspár minden ingóságát: ágyat, asztalt, szifont, dunát, párnát, s szóval minden ingóbingó dolgot.

A megszorodott menyecske, kit legkedvesebb butoraitól is kerülhetetlenül megfosztottak, így szól férjéhez:

— „Hogy lehet az, kedves uram, hogy mikor mi annyira szeretjük egymást, ágytól, s asztaltól megis elválasztanak bennünket?!”

*** Iparosok és feltalálók figyelmébe.** Bergl Sándor fővárosi mérnök szabadalmi iroda tulajdonos és lapszerkesztő rövid időre városunkba érkezett s piacz utca, Biedermann-féle házban lévő lakásán készséges felvilágosítással szolgál ipar- és szabadalmi ügyekben.

*** Kinevezés.** Dr. Kósa Zsigmond budapesti alügyész, a debr. jogakadémias volt jeles növendéke, kir. ügyészsége nevezetett ki az ipolysági ügyészségre.

*** Gyászjelentés.** Komlóssy Karolina urhölgy elhunytáról, miről már megemlékeztünk, a család a következő gyászjelentést adta ki: „Öz. Komlóssy Imrene, szül. Thurzó Róza; Komlóssy Dező, Arthur és Miklós; Tikos István, Tikos Anna Béressy Sámuelné; Komlóssy Lajos, Helén; Tripolszky Lászlóné és Evelin, Fényes Lajosné; a távolabbi rokonok nevében is, fájdalomtelt szívvvel tudatják felelhetetlen jó sógornéja, illetőleg szeretett nagynanyjok Komlóssy Karolinának folyó hó 8-án délután 1 órakor, hosszabb szenvedés után történt gyász elhunytát. A boldogultnak kihűlt földi részei f. évi november hó 10-én délután 2 órakor fognak, a kismester-utca 1439 sz. a háztól, rövid egyházi szertartás után, a reformátusok czepléd utca sirt kertjében, a családi sírboltba elhelyeztetni. Mely végítzességételre az e h u y t n a k r o k o n a i , b a r á t a i s ö s m e r ő s e i b á n a t o s é r z e t t e l m e g h i v a t n a k D e b r e c z e n , 1 8 9 0 . n o v e m b e r 8 . A l d á s k i s e r j e e m l e k é t !”

*** Szirmayné, Mészáros Jusztina** asszony, a kiváló művirág-tanítónő Debreczenbe visszerkezett, s művirágtermét f. hó 15-én meg fogja nyitni. Szirmay urhölgynek nagy érdeme van e szép mű iparág terjesztése körül, s városunk hölgyeinek ismételve ajánljuk figyelmébe ezen iparág elsajátítását. A tanfolyamra beiratkozni lehet naponta d. e. 9 órától 12-ig, d. u. 2 órától pedig 6 óráig.

*** Megjelent naptárak.** A Telegdi K. Lajos czég kiadásában, Erdélyi István szerkesztése mellett a következő című népszerű és közkedveltségű naptárak jelentek meg: 1. „Kossuth naptár.” — 2. „Magyar honvéd naptár.” — 3. „Csokonai naptár.” — 4. „Magyar ember naptára.” — 5. „Álföldi képes naptár.” A szokott naptári részzel, 3 iv olvasmánynyal és hirdetésekkel. Ára egy-egy darabnak 30 kr. — Továbbá: 1. „Református naptár.” — 2. „Legújabb alföldi naptár.” — 3. „Kis képes naptár.” — 4. „Igazmondó naptár.” — 5. „Dongó naptár.” — A szokott naptári részzel, egy iv olvasmánynyal. Ára egynek-egynek 20 kr. Ezen naptárak előnye abban áll, hogy a hozzánk közel eső városok vásárjai minden hó mellé oda vannak téve s mint különben is kellemesen szórakoztató olvasmányokkal ellátott naptárakat, ajánljuk olvasóink pártoló figyelmébe.

Hazánk s a külföld.
— Merénylet egy lapszerkesztő ellen. Radna-Lippán nov. 9-én este, midőn Kishalmy Ferencz lippai ügyvéd és hírlapszerkesztő a „Magyar Király” vendéglőben külön asztalnál, magánossn lapot olvasott, Lázár Ernő ügyvéd, minden szónéklul botjával őt fejten üttötte. Kishalmy vértől borítottan haza támolygott, orvost hivatott és a sérülést konstatáltatta. A sérült eszmelet nélkül fekszik. Az aljas merénylet miatt Lippa értelmi közönsége forrong. A merényletből a belügyminiszterium és megye értesítve lettek.

Közigazdaság.
Gabnaárak. (Budapest terményfőzdsze nov. 7.) Buza tavaszra 8.19 pénz, 8.21 áru, buza őszre — pénz, — áru, május—júniusra — pénz, — áru. Tengeri (uj) 1891. máj.—jun. 6.32 pénz, 6.34 áru, aug.—sept. — pénz, — áru. — Zab őszre — pénz, — áru, tavaszra 7.36 pénz, 7.30 áru. Káposztarepceze augusztus—szeptemberre 13.80 pénz, 13.85 áru.

SZERKESZTŐI POSTA.
„Barátainhoz.” Gyöngye vers, minden költői hangulat nélkül. Nem közzölhető.
Cs. K. urnak, helyben. Köszönettel vettük s mindkettőt közölni fogjuk.

Debr. Színház.

Holnap, kedden, 1890. november 11-én, páros bérletben, itt másodsor:

FROU-FROU.

Színmű 5 felvonásban.

A legközelebbi operette ujdonság, fényes kiállításal:

Szegény Jonathán

operette, 3 felvonásban. Zenéjét írta: Milöcker Károly.

Főszerekesztő: Szinyay Gyula.

Felelős szerkesztő: Kósa Barna.

Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu.

Kiadó: Kutasi Imre.

636. sz.

1890.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881.

évi LX. t. cz. 102. § s értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíróóság 13,901/1890. P. sz. végzése által M. Fáber A. comp czég javára Győri Ignác ellen 44 frt 17 kr. tőke, ennek 1890. év Márczius hó 7-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 11 frt 97 kr perköltég követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság leés felülfoglalt és 979 frtra becsült bolti áruk, bolti felszerelvények és egy vertheim szekrényből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 14,976/1890.

sz. kiküldést rendelő végzés tolytán a helyszinén, vagyis piacz-utca 7-ik sz. a. leendő eszközzésére 1890-dik év nov. hó 24-dik napjának délelőtt 9 órája határidőül kituzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. § s értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifuzetendő.

Kelt Debreczen, 1890. évi nov. hó 10. napján.

Sugár Gyula, k. bírósági végrehajtó,

